

minister til at fremsætte Lovforslag i Overensstemmelse med de Forslag, Kommissionen havde udarbejdet. Den højtærede Minister mente, at disse Udtalelser af mig vare begrundede i Særpolitik, og den højtærede Justitsminister fremsatte en Hentydning til min Valgkreds. Det er noget, jeg aldeles ikke forstod, hvorledes Hensynet til min Valgkreds her skulde spille nogen som helst Art af Rolle. Jeg formente, at vi lige saa godt kunde have faaet disse Forslag, der vare enstemmig vedtagne i Kommissionen, fremsatte i Rigsdagssamlingen 1902—03 eller i hvert Fald i Rigsdagssamlingen 1903—04. Det er min sikre Tro, at de, hvis de den Gang vare blevne fremsatte, vare blevne vedtagne med den samme Enstemmighed, hvormed de nu sikkert ville blive vedtagne

Formanden: Maa jeg bede det ærede Medlem erindre, at man ved 2den Behandling ikke plejer at fremsætte historiske Redegørelser; de høre hjemme under 1ste og 3die Behandling.

Rørdam: Det er en Redegørelse, som er ganske nødvendig for at motivere min Stilling til Ændringsforslagene. Derfor mener jeg, at jeg maa kunne fremsætte den her, da det

Formanden: Jeg maa dog forlange, at det ærede Medlem respekterer min Afgørelse.

Rørdam: Jeg skal altsaa respektere den højtærede Formands Afgørelse paa dette Punkt og kun sige, at den højtærede Justitsminister mente, at det var nødvendigt at overveje Forslaget grundigt, og derfor skulde der gaa 2 Aar. Men det har jo ikke, som jeg nævnede i Gaar, givet sig Spor i de forelagte Lovforslag. Disse Forslag ere i alt væsentligt i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag, der kun paa ganske enkelte Punkter ere fravegne. Det ses slet ikke af den foreliggende Betænkning, at den højtærede Justitsministers specielt sagkyndige paa dette Omraade, Sundhedskollegiet, har taget Stilling til Sagen. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister har forhandlet om disse Lovforslag med Sundhedskollegiet, det kan i hvert Fald ikke ses af Forslagene. Men maaske den højtærede Justitsminister ikke i Øjeblikket staar i et saa særlig godt Forhold til Sundhedskollegiet, at han har anset det for formaalstjenligt at forhandle med det om disse Forslag. Men naar det

er Tilfældet, at disse grundige Overvejelser, der have været om denne Sag, have ført den højtærede Justitsminister til at antage Kommissionens Forslag som ganske udmærkede i enhver Henseende, kan det jo ikke andet end glæde mig i høj Grad, at den højtærede Justitsminister ikke desto mindre er gaaet med til de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, fordi det efter min Mening er meget betydelige Forbedringer, som derved ere fremkomne.

Det hele Lovforslag angaaende Statsstøtte til Sygehuse for tuberkulose samt til Patienters Behandling paa saadanne omfatter kun 9 Paragraffer, men der er ikke stillet mindre end 17 Ændringsforslag, hvoraf de 16 ere stillede af hele Udvalget. Disse Ændringsforslag ere alle sammen Forbedringer, og det er derfor meget glædeligt, at Justitsministeren har tiltraadt disse Forslag. Der er kun paa et Punkt, hvor Justitsministeren, som sagt, ikke har kunnet tiltræde Forslaget, det er Ændringsforslaget til § 16, om at der til kommunale Tuberkulosehospitaller skal ydes et Tilskud, som ikke maa overstige 1,250 Kr. pr. Seng, et Forslag, som er i Overensstemmelse med det, som Kommissionen i sin Tid vedtog om dette Punkt. Jeg maa nu gøre opmærksom paa, at det i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, fremhæves, at Grunden til, at Kommissionen havde fremsat dette Forslag, var „vistnok Hensynet til en Bevægelse, der en kortere Tid var oppe for at sætte Kommunerne i direkte Virksomhed til Oprettelse af saadanne særlige Hospitaller for tuberkulose — en Bevægelse, der senere synes at have tabt sig meget betydeligt“. Jeg tror, at det er en Misforstaaelse, naar Justitsministeren i Bemærkningerne har anført, at det var dette Hensyn, som bevægede Kommissionen til at stille Forslaget. Jeg tror ogsaa, at de andre Medlemmer af dette Ting, som have været Medlemmer af Kommissionen, ville indrømme, at det var ikke Motivet dertil. Den Bevægelse, der i sin Tid var oppe for at faa Kommunerne til at slutte sig sammen om at oprette ikke Tuberkulosehospitaller, men Sanatorier, har ikke spillet nogen Rolle med Hensyn til det Standpunkt, Kommissionen har indtaget. Nej, naar Kommissionen indtog det Standpunkt, at den ønskede, at der rundt omkring i Landet skulde oprettes Afdelinger for Tuberkulose ved Amtssygehusene, saa var Aarsagen den, at overmaade mange og overmaade dygtige Læger paa dette Omraade netop mente, at saadanne Tuberku-